

[Finansministeren.]

denne Afgift; det var en Forhøjelse fra 55 Ø. pr. 100 Stkr. til 70 Ø.; og saa var der foretaget lempelige Forhøjelser helt igennem Skalaen, indtil den endte med 11 Kr. pr. 100 Stkr. i Stedet for tidligere 10 Kr. for de dyreste. Under Forhandlingen i Folketinget fremkom der, særlig fra det konservative Folkepartis Side, den Indvending, at Afgiften var blevet forhøjet for stærkt for den laveste og næstlaveste Afgiftsklasse, som jo gav langt det største Udbytte. Man mente, det vilde volde meget store Vanskeligheder at forhøje Prisen, og at Afgiften, naar selve Faget skulde bære Forhøjelsen, vilde være for høj. Ved Forhandlinger i Udvalget er der opnaaet Overenskomst mellem et Flertal af Udvalget bestaaende af tre Partier, Venstre, det konservative Folkeparti og det radikale Venstre. Der er opnaaet Enighed mellem dem og mig om en noget mindre Afgiftsforhøjelse end den oprindelig foreslaaede for de to laveste Klasser, idet man i Stedet for de foreslaaede 70 Ø. sætter 65 Ø. pr. 100 Stkr. og i Stedet for 1 Kr. 20 Ø. pr. 100 Stkr. for den næstlaveste Klasse Cigaretter — Cigaretter over $2\frac{1}{2}$, men ikke over 4 Ø. — sætter 1 Kr. 15 Ø. De øvrige Sæts er uforandrede. Der har nok fra nogle Sider været Ønsker om en stærkere Progression, men jeg har ikke fundet det rigtigt at røre mere end højst nødvendigt ved de dyrere Klasser, fordi det volder Uro og Vanskeligheder for Erhvervet, samt ogsaa af andre Grunde. Paa dette Grundlag er der opnaaet Overenskomst, og ved de Forhandlinger, der er ført i Udvalget, ved de Udtalelser, der er fremkommet fra de direkte interesserede, maa det nu anses for fastslaaet, at Faget uden Prisforhøjelse bærer den i Forhold til det oprindelige Lovforslag formindskede Afgift. At Faget kan bære denne Byrde, betragter jeg som værende udenfor enhver Tvivl; den nærmere Begrundelse herfor er givet i en Redegørelse fra Finansministeriet, som er vedføjet Folketingsudvalgets Betænkning.

Jeg tror da at kunne anbefale dette Lovforslag, som ganske vist fra en Finansministers Standpunkt har den Skavank, at det kun vil indbringe knapt $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Tidligere var Forhøjelsen anslaaet til at blive mellem 2 Mill. Kr. og 2 100 000 Kr., men herfra maatte ganske sikkert drages ikke ubetydelige Beløb, forudsat at Forhøjelsen kom til at resultere i en Prisfor-

højelse og derved til at paavirke Forbruget i nedadgaaende Retning. Jeg mener altsaa, at disse $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som Nedsættelsen vil blive efter det nuværende Lovforslag, ogsaa kan antages at ville indgaa fuldt ud; og naar Priserne ikke forhøjes, tør det ligeledes antages, at Forbruget vedblivende vil bevæge sig i opadstigende Linie, saaledes at de 200 000 Kr., der mangler i at tilvejebringe Kompensation for det andet Forslags Nedgang paa 1 700 000 Kr., efterhaanden vil blive tilvejebragt derigennem. Jeg haaber ogsaa paa anden Maade at kunne bøde derpaa ved fortsatte Besparelser i Statshusholdningen, hvorved Beløbet vil kunne indvindes.

Med denne Begrundelse skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling. Jeg skal bemærke, at der altid ved indenlandske Beskatningslove er et vanskeligt Moment at komme over; de maa gennemføres meget hurtigt, hvis man ikke skal have Efterbeskatningsbestemmelser, thi ellers vil der ske forskellige Bevægelser, Hamstring og lignende, som i høj Grad vil formindske Statskassens Udbytte og bringe visse Personer, der benytter sig af dette, en i og for sig urimelig Gevinst. Da imidlertid Efterbeskatning er en betydelig Byrde for de paagældende Erhverv og tillige en stor Vanskelighed for Administrationen, mente jeg at kunne komme ud derover, idet jeg oprindelig forudsatte, at Lovforslaget kunde gennemføres i Løbet af ganske faa Dage, ved i dette Par Dage at standse Udleveringen af Banderoler; da det imidlertid viste sig, at der i Udvalget var forskellige Betæneligheder, og at Forhandlingen trak ud, maatte jeg efter Samraad med Udvalget gaa over til igen at aabne for Udleveringen af Banderoler, men saaledes at Udleveringen blev rationeret til at udgøre en lignende Mængde, som Gennemsnittet fra 1. Oktober og indtil Lovforslagets Fremsættelse andrager. Men ogsaa denne Ordning er, navnlig med det forestaaende Julesalg for Øje, ret ubehagelig for Industrien og for Mellemandelen, og efter at der nu er opnaaet Enighed i Folketinget, vil det være særdeles ønskeligt, at Lovforslaget gennemføres meget hurtigt i dette høje Ting, saaledes at man snarest kunde gaa over til Udleveringen af Banderoler paa ganske regulær Maade. Jeg vil derfor meget bede det høje Ting om at fremskynde Lovforslagets Behandling saa meget som muligt.